

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XII. Sancta Clara. Estote quasi Columba nidificans in summo ore foraminis.
Jer. 48. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

pone te ipsum magnis illis Sanctis, qui in Cælo regnant, Apostolis, Patriarchis, Prophetis, Martyribus, & tot alijs Spiritibus sublimissimis, qui, ut tu modò, vixerunt olim in hoc orbe, sed quantò te meliores! quid tibi videris esse in eorum conspectu? an te invenis? an agnoscis? existimas te esse aliquid? fieri non potest, quin æstimatione tuâ saltem minui incipias quasi pygmæus coram exercitu Gigantum. *Respiciet homines, & dicit: Peccavi, & verè deliqui, & ut eram dignus, non recepi.* Job 33. v. 27. Ulteriùs progredere, & prætergressus omnes ordines Empyreï, consilte ante thronum sanctissimæ Virginis, quæ ceteros sanctos modò memoratos tantùm superat, quantum illi te antecedunt: *Mons in vertice montium.* Is. 2. v. 2. quid hîc tui reliquum est? ecce jam evanuisse te cernis quasi granalum arenae ante faciem Olympi. Sed neque hîc necesse est quiescere, alitùs enitere. vade usque ad conspectum ipsius DEI, & eo vix conspecto demitte oculos ad videndum, quis sis. Hîc enim verò hîc ex toto nihil es, &

minus, quàm minima sancti-
composita. Si ad eas conspicias
hil apparent omnes simul. Nihil
hil Patriarchæ, nihil Prophetae,
Martyres, nihil Sancti ceterorum
Matre sanctissimâ: *Omnes enim
non sint, sic sunt coram eo.* Il. 2. v. 2.
de te quid erit misero peccatore
quid videris tibi jam reverentiam
mum nihilum, in quo omnino
seculis sepultus eras? qui igno-
tione venire in mentem tibi possi-
superbias etiam coram DEO. An
rem tui quàm legis sur rationem
beas? Ecce igitur, quid agere
mo alitè impressum habet hoc
hilum primò absolutum, de
lud non sufficiat, etiam con-
vum. Tunc fieri non poterit
huc existimes te esse aliquid: ho-
nim esset ad lucem meridianam
le cæcutire. Et hoc nimirum
quod ait Apostolus: *Signum est
se aliquid esse, cum nihil sit, quod
ducit.* nam qui aliquam detra-
bet existimationem, fallitur, quod
falli: *Non seducitur, sed esse
adeò palpabilis est error, & vultus*

XII.

Sancta Clara.

Estote quasi Columba nidificans in summo ore foraminis.
48. v. 28.

1. **C**onsidera, quomodo DEUS ex-
cidium meditans regionibus
Moabitarum, non solum magis
feratione id illis denunciavit

miam (quasi non ausus vibrare fulmen, nisi praeuideret per tonitruum) sed praeerea dignatus sit hoc illis suggerere singulare monitum, ut imitarentur columbas, quae nidificant non in sinu, sed in ore foraminis, quod pro receptaculo habent, ut eo sint promptiores ad fugam, si ruina tectis immineat. *Esote quasi columba nidificans in summo ore foraminis.* Hoc est monitum, quod quisque in hoc mundo spirituali sensu recipere debet quasi dictum sibi à Domino. O quantum excidium est, quod infelici huic mundo jam jam imminet! quid igitur agere nos convenit? oportet semper remissis diversorium nostrum esse diversorium ruinorum: arque adeo in eo equidem habitare, quantum placuerit DEO, sed semper paratissimos ad discessum, vel potius ad fugam. *Esote in summo ore foraminis.* nunquam debemus hic figere animum, quasi stabilem habiturum nidium, imò debemus nos omnibus liberare retinaculis, omnibus remoris, ut quovis momento sinus in procinctu ad volandum: *quasi columba* (quod alibi DEUS dixit per Isaiam Prophetam) *quasi columba ad fenestras suas.* II. 66. v. 8. Beati, qui perfectè adimplent hoc monitum. isti sunt veteri exules super Terram.

2. Confidera, si ullus unquam hoc monitum implevit, ut oportet, maxime implevisse Divam Claram sanctitate vitae celeberrimam cum numerosa turba religiosissimarum filiarum, quae hodie ejus regulam observant,

sed juxta primævi rigoris institutum. Ista profectò sunt in mundo veræ Columbae, quæ nihil ejus concupiscant. Sunt & aliæ columbae, quis nescit? Columbae ob summam illam puritatem, quæ vivunt, Columbae ob solitudinem, Columbae ob simplicitatem, Columbae ob altissimum volatum, quo feruntur in Cælum per contemplationes secretas, Columbae ob ardentem charitatem, quæ ipsis est causa languoris, Columbae ob compunctionem assiduam, quæ illas irrigat lacrymis, Columbae ob castum Domini timorem, qui pavere facit ad omne periculum culpæ etiam levioris. quid autem? Non deerunt aliæ fortassis è Sponsi Christi, quæ illas in his dotibus æquent aliquando. illa, quæ sine dubio vincunt omnes, est, quod sint de Columbis hæc ab Jeremia descriptis, hoc est, quæ de misero hoc mundo, in quo necesse est ipsas vivere, quàm fieri potest, velint minimum. Vide, quomodo revera nidificent *in summo ore foraminis.* nihil habent. summa est angustia habitationis, summa penuria victus, summa pauperies vestitus, lectus arctissimus, si tamen est lectus, qui potius ad vigilandum stimulat, quàm invitatur ad somnum. Quid minus retinere de mundo possunt? quid mirum proinde, quod sub finem tam promptæ sint ad migrandum? sunt solutæ, sunt expeditæ, sunt *in summo ore foraminis.* Satis est audiri primam vocem Sponsi invitantis: *surgere prope columba mea, & veni.* Cant. 2. v. 10. cum promptæ sunt ad volatum illum

illum maximum, qui eas ab uno mundo transmittit ad alium. Quid ergo ijs fiet, qui modo prorsus contrario animabus hisce electis ita inhaerent mundo, ut in ipso quasi corde nidificent? sunt isti fortè *in ore foraminis*? Ah ut quaerunt nonnulli semper ad interiora penetrare magis cum nido suo!

3. Considera, quanta sit sine dubitatione dementia tua, si non verearis esse de numero eorum, qui tam malè sibi consulunt. an non vides quam primum ex hoc mundo migrandum, velis, nolis. ut quid igitur adeò illis hæres affixus, quasi spondere tibi posses æternum isthic domicilium? Columba prudentes nidificant *in summo foraminis*, qui in interioribus nidum ponunt, sunt seductæ: *Factus est Ephraim, quasi Columba seducta, non habens cor.* Os. 7. v. 11. & quare sunt seductæ? quia inescatæ illo exiguo milio, quod illis quotidie in sua cavcâ præbetur, non amplius ad liberta-

tem aspirant. Non habent cor animi, ut hoc audeant: non habent cor. Vident pulchritudinem terrarum, valles, flumina, fontes, herbosâ. vident Cælum ipsam, eas ad se vocat, & tamen non deserunt, ut pro illo deserant vile adeò amor, quo in hoc seruntur seduxit, etsi quotidie magna tur stragem ab altore suo, qui trit ad lanienam. Et tu non desceis ab his accipere stolidum colum? Illas Columbas numerat laudat Dominus, non quas vincunt. Ex hoc momento serio perpende sine vincula, quibus magis acturis huic mundo, illa excurrunt. Dominus jam jam tuo etiam redidit minatur. Mors in die appropinquet. quid ergo te pro eo, quòd existendum hoc

in summo ore foraminis,
ab eo tantum
distabis?
* * *

XIII.

Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem sicut dilexi vos.

15. v. 12.

1. Considera, quàm libenter oportet exequi praeceptum istud dilectionis fraternæ, quod Dominus suum appellavit: *Hoc est praeceptum meum.* Hac ratione honorare illud voluit prætor aliis, quæ ex ejus ore manârunt, sive quòd sit spectatissimû, si in sensu parti-

culari sumatur, sive quòd ad illud nia reducatur, si sumatur in generali. *Qui enim diligit proximum, legem meam servavit.* Rom. 13. v. 8. nec obstat, quòd hoc sum praeceptum jam fuerit in Scripturis. Deo: quia non erat datû verbis carnalibus atq; sublimibus, quibus Christus